

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ
ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΡΙΓΚΗΠΟΝΝΗΣΩΝ
κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α.Θ.ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΑ
ΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ
κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΝ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ ΙΕΡΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΥΠΕΡ ΑΝΑΠΑΥΣΕΩΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ Ζ' ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΚΤΩ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ ΠΡΙΓΚΗΠΟΝΝΗΣΩΝ
(Ι. Μητροπολιτικός Ναός Ἀγίου Δημητρίου Πριγκήπου, 10 Νοεμβρίου 2024)

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Μέ τήν Ὑμετέρα προεξάρχουσα Σεπτή φυσική παρουσία καί μέ τήν ἐπ'ἐλπίδι Ἀναστάσεως προσδοκία τῶν ἐν Κυρίῳ ἀναπαυομένων ἐν τῇ ἐπέκεινα τοῦ κόσμου ζωῇ πατέρων καί ἀδελφῶν μας ἐν τῇ διακονίᾳ τῆς μαρτυρικῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καί τῆς τιμωμένης ταύτης Ἐπαρχίας της, Γρηγορίου Πατριάρχου καί Ἀγαθαγγέλου, Θωμᾶ, Δωροθέου, Κωνσταντίνου, Ἀγαπίου, Καλλινίκου, Συμεών καί Ἰακώβου τῶν Μητροπολιτῶν αὐτῆς, κατακλείομεν τάς ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος εὐλογηθείσας εὐμνημόνους ἱεράς λειτουργικᾶς παραστάσεις καί λοιπὰς ἐπετειακὰς ἐκδηλώσεις τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πριγκηποννήσων.

Ἐπὶ τούτοις, ἡ πρὸς τόν Πανάγαθον Θεόν ἀέναντος εὐγνωμοσύνη πάντων ἡμῶν εἶναι πηγαία καί διηνεκής.

Ὡς γνωστόν, ἡ Ἱερά αὕτη Ἐπαρχία τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας ὀφείλει τήν ἰδρυσίν της εἰς τήν ἔνεκα τῆς μεσολαβησάσης Μικρασιατικῆς τραγωδίας αἰφνιδίαν διασάλευσιν τῆς κανονικῆς λειτουργίας τοῦ Θρόνου, συμφώνως καί πρὸς τὰ ὅσα ὁ ἰδρυτικός αὐτῆς Τόμος διαλαμβάνει.

Παρά το ἕξ αὐτῆς ὅμως προκληθέν βαθύτατο καί πάγκοινο ἀνά τήν κληρουχία τοῦ Θρόνου ἐκκλησιαστικό καί ὁμογενειακό ἄλγος μετ' ἀνελπίστων συνεπειῶν, ὁ Πάνσεπτος Οἰκουμενικός Θρόνος,

παρακατατιθέμενος πάντοτε εἰς μόνην τὴν Πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ τὸ αὖριον τῆς ζωῆς καὶ μαρτυρίας του, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν κατέλιπε καὶ τότε, ἐν τῷ μαρτυρικῷ προσώπῳ Γρηγορίου τοῦ Ζ' καὶ τῶν διαδόχων αὐτοῦ, τὸν μυστικὸν ἀγῶνα τῆς θεαρέστου καρτερίας καὶ τῆς εἰς Χριστὸν ἐλπίδος καὶ πίστεως.

Καὶ ἐπέβλεψεν ἐν τέλει ἐξ ὕψους ἁγίου Του ὁ μόνος τῆς ἱστορίας τοῦ κόσμου ἐξουσιαστής καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἱδρυτῆς καὶ οἰκοστρόφος Κύριος, ἐπιτρέψας τὴν συνέχισιν τῆς ἀπ' αἰώνων διακονίας τοῦ Θρόνου εἰς τὴν καθηγιασμένην Ἱεράν Ἔδραν του, καθ' ἣν στιγμὴν κατὰ τὰς ζοφώδεις ἐκείνας ἡμέρας τῆς τῶν πάντων ταραχῆς, πολλοὶ διελογίζοντο τὴν τελευτὴν τῆς ἐνταῦθα παραμονῆς του.

Καὶ ἤδη παρῆλθεν μία ἑκατονταετία κυμαινόμενης ἐκκλησιαστικῆς καὶ ὁμογενειακῆς ζωῆς, τῆς ὁποίας ἀσφαλῶς ἡ θεώρησις δέν ἐμπίπτει εἰς τὰ πλαίσια τῆς ἐκφωνουμένης εὐλαβοῦς προσλαλιᾶς ἐξ ἀφορμῆς τῆς τελέσεως ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος ἱεροῦ μνημοσύνου διὰ τὸν προκάτοχον Αὐτῆς Πατριάρχην Γρηγόριον τὸν Ζ' καὶ τοὺς ὀκτὼ Μητροπολίτας Πριγκηποννήσων.

Παναγιώτατε,

Κατὰ τὴν διαρρεύσασα ἑκατονταετία Πατριαρχικὴ Λειτουργία οὐδέποτε ἐτελέσθη εἰς τὴν Μητρόπολιν Πριγκηποννήσων, οὔτε καὶ χοροστασία ἀπὸ τοὺς ἀμέσους διαδόχους Γρηγορίου Ζ' παρ' ὅτι ὁ ἀοίδιμος Πατριάρχης Φώτιος Β' κατήγετο ἐκ Πριγκήπου. Ὁ Πατριάρχης Ἀθηναγόρας ἐπεσκέφθη ἀσφαλῶς τὴν Μητρόπολιν, πιθανολογῶ μὴ χοροστατήσας, ἐξαιρουμένων βεβαίως τῶν χοροστασιῶν του εἰς τὰς Ἱεράς Πατριαρχικὰς Μονὰς Ἁγίας Τριάδος Χάλκης καὶ Μεταμορφώσεως Χριστοῦ Πρώτης. Μόνον ὁ Πατριάρχης Δημήτριος προσελθὼν, προσκλήσει τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Πριγκηποννήσων Συμεών, ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν περικαλλῆ τοῦτον Μητροπολιτικὸν Ναὸν ἐπὶ τῷ ἐξωραϊσμῷ αὐτοῦ τὴν 31ην Ἰουλίου 1988 καὶ προσέφερεν εἰς αὐτόν τεμάχιον ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, προστάς ὡσαύτως καὶ τῆς ἐξοδίου ἀκολουθίας ἐν αὐτῷ τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Πριγκηποννήσων Ἀγαπίου τὴν 31^{ην} Αὐγούστου 1979.

Συνεπῶς, Ὑμεῖς μόνον, Παναγιώτατε, ἐχοροστατήσατε οὐχί ἅπαξ εἰς τὴν ἔδραν καὶ τὰς λοιπὰς νήσους τῆς Μητροπόλεως καὶ εἴσθε ὁ μόνος πλέον δὶς ἱεουργήσας ἐνταῦθα ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἐν μνημοσύνῃ κατὰ τε τὸν παρελθόντα Ἰούλιον καὶ σήμερον, ἐν συλλειτουργίᾳ μετὰ σεβασμίων ἀδελφῶν Ἱεραρχῶν τοῦ Θρόνου, πρὸς τοὺς ὁποίους, καθὼς καὶ εἰς τοὺς συμπροσευχομένους ἀπευθύνω ἐγκαρδίους ἀδελφικὰς εὐχαριστίας, χαίρων ἐν εὐχαριστίᾳ καὶ διὰ τὴν προσευχητικὴν καὶ αὐθις συμμετοχὴν τοῦ τε Ἐξοχωτάτου Πρέσβεως κυρίου Κωνσταντίνου Κούτρα, Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐνταῦθα, καὶ πάντων τῶν προσελθόντων.

Παναγιώτατε,

Διὰ τὸν πολὺν λειτουργικὸν κόπον, τὸν ὁποῖον καταβάλατε, προσερχόμενος διὰ δευτέραν φοράν εἰς τὴν Πρίγκηπον μετὰ τῆς Αὐλικῆς Σας συνοδείας, βαθυσεβάστως Σᾶς εὐχαριστῶ.

Ἐπιτρέψατέ μου ὅμως μέ περισσευμα συγκινήσεως νὰ Σᾶς εὐχαριστήσω ὀλοψύχως καὶ ὅλως ἰδιαίτερως διότι, πέραν τῆς σεβασμίας μνήμης τῶν προσώπων Πατριάρχου καὶ Ἱεραρχῶν ἐτιμήσατε ἀρρήτως ἐν προσευχῇ καὶ εὐγνωμοσύνῃ καὶ τὴν μνήμην τῆς ὅλης μαρτυρικῆς στάσεως Γρηγορίου τοῦ Ζ΄ καὶ οὐχί μόνον, ἔναντι τῶν συνθηκῶν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ἡ ὁποία μνήμη, κατὰ τὸν Σεφέρη, «ὅπου καὶ νὰ τὴν ἀγγίξης πονεῖ» («Μνήμη» α΄ 245).

Ὑποκλίνομαι καὶ ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος εἰς τὴν μνήμην των, ταπεινῶς συνευχόμενος διὰ τὴν αἰωνίαν ἀνάπαυσίν των ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς.

Κύριος ὁ Θεός, εὐχαῖς αὐτῶν, καὶ ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, νὰ Σᾶς πολυετῇ, Παναγιώτατε, ἐν εἰρήνῃ καὶ εὐφροσύνῃ καὶ Χάριτι Αὐτοῦ.

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα!